

Serliga kvinnur vilja verða lærarar

Á Føroya Lærarskúla hava nú 23 lærarar lokið prógv. Av teimum 23 eru 16 kvinnur. Flestu teirra hava fingið arbeiði, um ikki júst har tey ynskta.

Læraraútbúgvingin er í dag í mun til fyrr við at verða ein kvinnuútbúgving burturav. Í komandi flokki á skúlanum, sum verður liðugur um eitt ár, eru bert kvinnur. Soleiðis hevur ikki altíð verið. Fyri umleið 20 árum síðani vóru bert hendinga kvinnur útbúnar sum lærarar.

Vit spurdu Paula Nielsen, rektara, hvussu hetta ber til.

Hann heldur eina orsök vera, at menn í størri mun leita sær eftir betri løntum arbeiði enn lærarastarvið er. Men hann kundi hugsa sær eina betri javnvág millum kynini. Hann hevði annars hesi orð at bera nýklaktu lærarunum á samkomu í gjár:

Aftur er ein flokkur av virkisfúsum nýggjum lærarum liðugur á Føroya Lærarskúla.

Tit, sum nú eru liðug, skulu eftir summarfrítíðina út at taka tykkum av tí dýrasta, sum vit eiga.

Og hvørja ferð ein flokkur fer av skúlanum er tað, sum ein partur av okkum, sum eftir eru, fer við tykkum.

Og at eitt sindur av tykkum verður eftir her hjá okkum.

Tað er lutur lærarans, støðugt at mæta nýggjum avbjóðingum hjá teimum sum koma, tá ið onnur fara.

Og tað er tað, sum skuldi hildið okkum vakni og livandi mitt í tíðini.

Men hvørja ferð ein flokkur fer, trokar ein spurningur seg fram um allar aðrar í huga mínum.

Hevur hetta verið gott?

Hava vit her á staðnum verið før fyri at geva hvørjum einstøkum tykkara ta persónligu avbjóðing, ið dregur upp á seg fakligan og menniskjaligan vøkstur, og tað viðskygni, sum gevur dirvi at hugsa sjálvur og at gera tað, sum tit av góðum grundum halda vera rætt.

Og fyrra spurninginum á baki kemur tann næsti og krevur svar:

Tað, ið tit hava fingið í beinini ári á Lærarskúlanum, er tað so grundfest, framkomið og lívseigt, at tað heldur fyrri dagliga slitinum og trýstinum í gerandisdegnum í skúlanum?

Um eina løtu fáa tit pappirini, sum skuldu borgað fyrri, at so er.

Í skrift og talu hava tit sannført ein próvdómara fyrri og annan eftir um, at tit nú eru før fyrri at rokja arbeiðið í fólkskúlanum til lítar, og at tit hava tann stíðilin í tykkum, ið skal bera fólkskúla okkara endurnýggjaðan inn í komandi öld.

Og aftur kemur ein næskur spurningur snikjandi:

Allar hesar bjørtu skúlahugsjónirnar, eru tær bara nakað, sum vit ganga og

tosa um, ella ætla vit veruliga at gera nakað við tað?

Ti tað hevur vist seg. Vit loysa ikki vandamálini í skúlanum fyrri tí um vit duga at gera góðar og mergjaðar setningar.

Men tá ið vit hava sagt ella skrivað teir, mugu teir siggjast aftur í verki, royndast og standa sína roynd.

Sjálvur eri eg sannførdur um, at tit hava fortreytirnar fyrri at gera nakað við tað, og at tit ið hvussu er hava havt møguleikan at fáa tær her á Lærarskúlanum um tit ið viðastu merking hava tikið útbúgvingina í álv-ara.

Og ið síðsta enda eru tað bara tit sjálv, sum vita tað.

Her hava tit ið hvussu er fingið at vita um kort og kumpass og um ein siðsemiligan ella etiskan peil-ara, so tit hava amboð at finna aftur á kósina, villast tit av leiðini í teirri ómøguligu uppgávu tað ið veruleikanum er at hava skúla við børnum.

Og við hesum amboðum kunnu tit vera erlig í metingini av tí, sum tit gera saman við børnunum.

Nýta tit tey ikki, er tað tykkara egna val og ábyrgd, og eg veit at siga tykkum, at ið enda tit ið eini troyttandi tómgongd, sum ikki sigur nøkrum nakað, og tit oyða burtur tíðina, bæði hjá tykkum sjálvum og hjá børnunum.

Onkur tykkara sá og hoyrði Piet Hein í sjónvarpinum í fyrrakvöldið. Hann var bersøgin, tá ið

hann skuldi geva skúlagongd síni ummæli, og ikki mjúkur.

Skúlin segði mær einki, ið hvussu er einki positivt. Hann vildi evna meg til, heldur enn at geva evnum mínum eina kveikjandi avbjóðing.

Einstein, Niels Bohr og Charles Chaplin, sum vóru trúgvir vinir hansara, hava sagt nakað tað sama um tann skúla, sum teir finga.

Onnur minnst skúlagongdina við stórari gleði, og tað kann vera so ymiskt, hvat ið fær týðning fyrri okkum seinni í lívinum.

Men hjá okkum, sum fáast við skúla, er tað ikki nóg mikið, at ein partur av teimum, sum ganga í skúla, kenna seg væl í honum. Vit mugu siggja til tævin hjá teimum øllum andaliga, handaliga og kensluliga.

Nú sleppa vit tykkum úr okkara hondum og okkara ávirkan, og vit kenna tykkum væl, hava okkara ymsku vónir til tykkara alt eftir hvat ið vit halda, at styrki tykkara er og avmarkingar.

Kortini eru so nógvir spurningar eftir, og ivamál.

Nú eg standi her, havi eg eitt ynski, sum ongan-tíð fer at ganga út. Men áhugavert hevði tað verið, og so ómøguligt sum tað er, er tað kortini eitt høvudskrav til tann góða læraran.

Eg kundi ynskt, at eg fyrri hvønn tykkara fekk ein dag, har eg sá heimin

23 lærarar tóku prógv hesaferð á Føroya Lærarskúla. Áhugin er stórur at sleppa á skúlan. Fleiri enn 50 hava søkt, men bert 24 sleppa inn.

sum lærarar.

Hvørki meira ella minni. Hjartaliga til lukku øll somul. Takk fyrri hesi fyra árin.

Tað er brúk fyrri tykkum í fólkskúlanum, tí har liggja nógvar upgávur á láni.

Saman við øðrum lærarum, foreldrum og øllum teimum, sum vilja framtíðini væl, sleppa tit at berjast fyrri, at ikki spart verður uppá sákornid í komandi tíðum.

Og hjartaliga tillukku, tit, ið varða av og hava kent saknin av teimum, tá ið krøvini á skúlanum hava lagt hald á alla tíðina og allan hugan.

Góða summarfrítíð saman við teimum, tit liva livið saman við, og børn tykkara. Hjartaliga til lukku við mammuni ella pápanum.

við tykkarc eygum.

Tað hevði kanska hjálpt mær at verið við til at gjørt Lærarskúlan til tað, sum vit fyrst av øllum vilja, at hann skal vera, men sum vit ongan-tíð megna. Ein frístað hjá frælssum menniskjum at finna út av, hvussu vit bera okkum at við at siggja heimin við eygunum hjá tí einstaka barninum.

Duga vit ikki tað, duga vit heldur ikki at hjálpa teimum at finna út av teirra tilveru.

Og tað er tað, vit eru til

**BJÓÐA IKKI MÆR!
EG KOYRI**

RADIO FYRI FERDSLUTRYGÐ

25-ára starvsdagur

Tann 1. juli hevur
Hjarnar Djurhuus,
stjóri
starvast hjá Shell
í 25 ár.

Í hesum sambandi
verður móttøka
á skrivstovuni
á Viðarnesi millum
kl. 15.00 og 17.00.

NEVNDIN

Shell